

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ars Semper Gavdendi

Demonstrata Ex Sola Consideratione Divinae Providentiae Et Per
Adventuales Conciones

Sarasa, Alfonsus Antonius de

Antverpiae, 1664

Prooemivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13517

TRACTATUS X.

Vnusquisque proprium donum habet ex Deo, alius quidem sic, alius vero sic, 1. Cor. 7. v. 7. vnumquemque sicut vocauit Deus, ita ambulet, & sicut in omnibus Ecclesiis doceo v. 17.

Ostenditur, ut quietus quis sit, eum statu suo contentum imprimis debere viuere: nec debere velle aliud esse quàm quod est.

P R O O E M I V M.

D nos ipsos, nostraque propius iam accedimus; opus aggredimur imprimis difficile. hinc perturbationum omnium scaturigo est, imò & sentina; denique hinc vlcus latet: leni sanè pertractandum est manu. Maxima mæroris querelarumque causa, sumus ipsimet nobis. Quid mirum, cuncta nobis quò displiceant, si nobis ipsi non placemus? quid mirum, si alia semper atque alia volumus, si nos ipsi alij atque alij semper esse desideramus, & nunquam arideat id quod sumus? Tam sumus miseri mortales, imò vt quod res est fateamur, impudentes, vt licet omnia Dei opera generatim comprobemus, omniaque bene fecisse iudicemus, in nobis tamen rectè effingendis, constituendisque, errasse arbitremur illam, quam credimus esse sapientiam infinitam. Hinc maxima in nobis oritur perturbatio, quòd nemo fere vnus se ipso contentus viuat, nemini status, quem occupat, arideat; omnes viuunt queruli, ideoque miseri. Et verò, vt tumultus hos animorum sedem, doceamque deinceps quantà tranquillitate casus omnes excipiendi sint, qui non communem tantùm rem, sed priuatam quoque concernunt; illud nunc conficiendum primò est, vt quisque con-

ditioni suæ acquiescat, statumque, quem in hâc vitâ occupat, contentus viuat. Hoc vt consequar, illud secundò demonstrandum est, optimum, vnumquemque habere à Deo statum; commodissimum, inquam & aptissimum, quo quisque salutis suæ, diuinoque honori possit consulere.

§. I.

Vt quisque contentus sit esse id quod est, id sibi persuadeat, à Deo sic se in orbe constitutum, sicuti est.

PLENUM æquor tenuimus adhuc; contrahamus si placet vela, & ex alto descendentes, legamus posthâc littora; imò terram subeuntes, fluminum crepidines & æstuarîa conscendamus. Imensum inquam Diuinæ Prouidentîæ pelagus utcumque permeauimus, industriamque, quam orbis vniuersitati regendæ adhibet prudens Deus, quantum humanarum ratiocinationum fert imbecillitas conspeximus: tempus est vt tandem ad singula particulatim spectanda descendamus, sic vt ingentem illam Scientiam Dei, non tantum in toto terrarum orbe digerendo & dirigendo impensam admiremur, verum etiam cum summâ animi demissione & stupore, illud cum Dauide dicamus *mirabilis facta est scientia tua ex me.* Tu igitur attende ô homo, & Deum obstupeſce.

Tantam curam gerit Deus vniuersi, que hominis, quantâ vniuersi.

Quod quidem ordine vt faciamus, hoc certum ratumque nobis esse debet, eandem prorsus curam de minimâ re Deum gerere, quàm de maximâ; neque minus mendicabulo attendere, quàm Regi potentissimo; denique vt verbo absoluaui, non minori stare studiò hominis vniuersi, quàm totius vniuersi gubernationem. Dei oraculum est, illud Sapientis, *Pusillum & magnum ipse fecit, & equaliter est illi cura de omnibus.* Quid enim? certe si vt ante à me demonstratum est, 1. omnia & singula verbo virtutis eius sint condita: 2. si ab eius ore, id est, sanctissimâ voluntate, adhuc modò per singula momenta dependeant. 3. si omnia eiusdem sint pretij Deo comparata; nam vt rectè Isaias. *Omnes gentes quasi non sint coram te, & tanquam nihilum & inane reputati sunt:* 4. si singuli, quotquot sumus, Diuino honori, quem